

3

1993

136
1993/2

ISSN 0132-6016

ქართული
სივლიცითე

აუხ თუ ავი არ ვუწოდო,
კარგს ხახელად რა დავარქო?

საბიჩისა და იუმორის ჟურნალი

ნ.ა. ჯ. ლოლუანი

თემა: შ. სიხარულიძისა

კაქა - ფეფელია

ვინ არის კაცი?

კაცი ის არის, ესოვრება
ვინც გაატარა ქაშაში
და კაცის დანიშნულება
მხოლოდ: მკოვა ამაში.

კაცი ის არის, ვინაცა
ქუჩაში ხალაშს არ გაძლევს,
თუ დაჰატიეფ ხადილად,
დიდ ჩიუტობას არ გასწევს.

კაცი ის არის, ვინაცა
საქნით ხვების, სიტყვით ჩვენია

და თავის ოინბაზობას
მსალავს, არ დაუჩენია.

კაცი ის არის, ვინაცა
შესტრფის, შეშხარის ღვინოსა
და მსახავს იდეალადა
ხალხინო-ხაშიკიტნოსა.

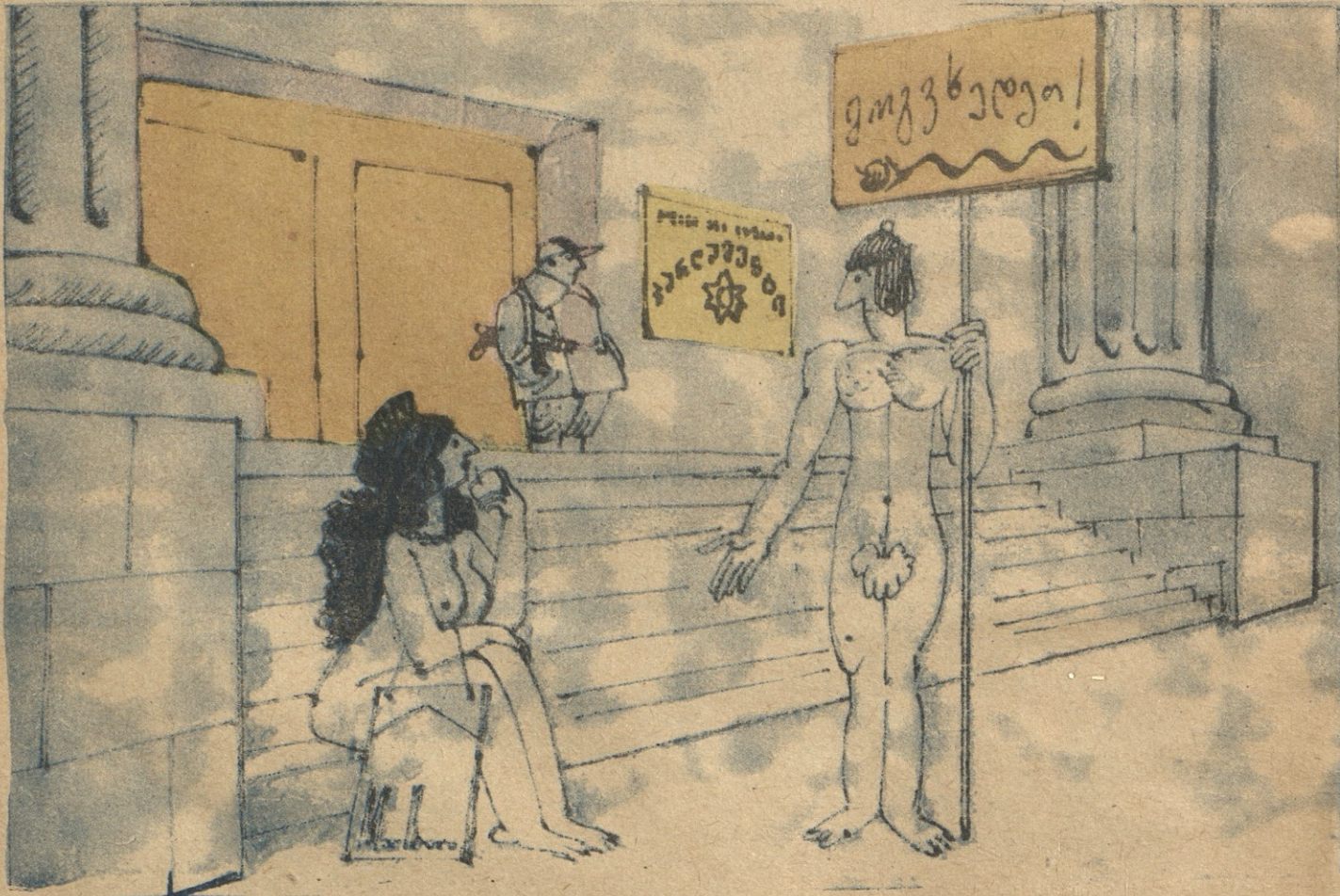
კაცი ის არის, ვინაცა
არა კითხულობს ვაწეთსა,
წიგნისთვის შაურსა მკოვავს,
მეარღნეს აძლევს მანეთსა,

გადაშტერებს ერთმანეთს
ქართლსა, იმერეთს, კახეთსა,
საქუთაარ ანბანს შეუღვენს
სამეგრელოს და სვანეთსა.

კაცი ის არის, სიცოცხლე
ვინაც ატარა ტკბილადა, —
სიკვდილის შემდეგ იწოდა
დიდუურიანის შვილადა.

1902 წ.

ნ.ხ. ჯ. ლოლუასი

— ხვად ჩვენი საკითხი გადის პარლამენტში, ახუ
შიშვიდ-ტიტველი დავრჩებით თუ არა.

თემა მ. სიხარულიძისა

პარტიულ დიქტანტებს და მათს შორის — რას ფიქრობს იგი ეგრეთ წოდებულ ცოლქმრულ ბორკილებზე?

— ცოლქმრული ბორკილები ისეთი სიმძიმისაა, რომ ისინი აუცილებლად ორმა უნდა ატაროს, ხანდახან კი — სამამაც!..

სოფლის მეურნეობა

ლონდონში წარმატებით დადგმული თავისი პირველი პიესით ფრთხილმუხა ახალგაზრდა დრამატურგმა თეატრს მეორე პიესა წარუდგინა. პიესა დაიდგა, მაგრამ მაყურებელი მას ძალზე ცივად შეხვდა.

აღშფოთებულმა დრამატურგმა ბერნარდ შოუს მისწერა:

„თქვენი თეატრალური პუბლიკა ელემენტარულ გემოვნებას მოკლებული უმეცრებისაგან შედგება“.

შოუს უპასუხა:

„სახვებით ვეთანხმებით, მე ეს თქვენი პირველი პიესის პრემიერაზე შევამჩნიე“.

ცნობილი დრამატურგი ხალხს ვიდრე უფრო კადევ დებიუტანტი იყო, პარიზის ერთ-ერთი თეატრის დირექტორს პიესა რომ მიუტანა.

— მშვენიერი პიესაა! — თქვა დირექტორმა რამდენიმე დღის შემდეგ. — მაგრამ დიალოგების გადახალიხება და სიუჟეტის გამარტივება მოგიწევთ, რათა პიესა უოველი იდიოტისათვის იყოს გასაგები!

— შესანიშნავია! — წამოიძახა ვატრიმ, — ვთხოვთ, გეთაყვა, მიმიითოთ ის ადგილები, რომლებიც თქვენ ვერ გაიგეთ!

დასასმინება

დემეტრიუსი ფილმების დამდგმელს, ა. ხიჩკოვს, სთხოვეს აზრი გამოეთქვა ერთ-ერთ მსახიობზე.

— იგი იმდენად მოკლებულია ინდივიდუალობას, — თქვა ხიჩკოვმა, — რომ თვით ფერად ფილმებშიც კი შავ-თეთრი გამოდის!..

თარგმან: ხაშან ასათიანი

როცა ჩაჩქურში ვართ!..

ჩვენ მსოფლიოში პირველ ადგილზე ვიყავით უმაღლესი განათლების მქონე ადამიანების რაოდენობით! ჩვენ დღესაც პირველ ადგილზე ვართ, ოღონდ პოლიტიკით დაავადებული ადამიანების რაოდენობით!

რა სიკეთეც პირველმა პირველობამ დაგვმართა, იმაზე უარესს უნდა ველოდოთ მეორე პირველობისაგან! არა, მაინც რა გვპირს ასეთი ამ ქართველებს: პირველები გვინდა ვიყოთ, ან გვგონია, ვართ ყველაფერში! „რაც ქარგები ვართ, ქართველები ვართ!..“

ერთი ძველისძველი ანეკდოტი: რუსეთის მეფის ქარის ერთ ნაწილში ინსპექციამ

ჩამოვიდა მაღალი ჩინის ოფიცერი. ნაწილი მიწობრში დადგა.

- სწორდით, სმენა! გაითვალეთ პირველი-მეორე!
- პირველი!..
- პირველი!..
- პირველი!..
- რას ჰგავს ეს, მაიორო?! — დაიქუხა მაღალი ჩინის ოფიცერმა, — რა კომედიას მიწყობთ?!
- არა, ბატონო გენერალო, ეს ხომ ქართველების პოლიცია!..

პიესა პირველი

ყუჩოქაული ფრაზები

ბატონი ნახვა თუ გინდა, მიაკითხე პურის რიგს!

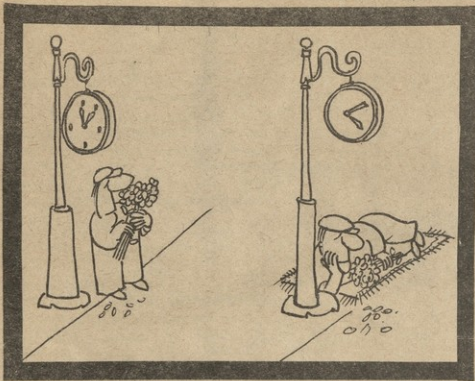
სიღმეობრივი ხანდაზმულთა სახლს მივაბარე, შეილიშვილი — უბატრონო ბავშვთა სახლს, მე და ჩემი ცოლი სათნოების სახლში ვსადილობთ და ქე ვავაქვს თავი!

ეს რამხელა თოვლი მოვიდა საქართველოში! მგონი, რუსეთს გამოუგზავნია, ჰუმანიტარული დახმარება!

- გაიგე, კვერცხის ფასი 25 მანეთზე რომ ავიდა?!
- აბა, კაცო, თურმე გუგულები სხვის ბუდეში აღარ დებენ კვერცხებს!

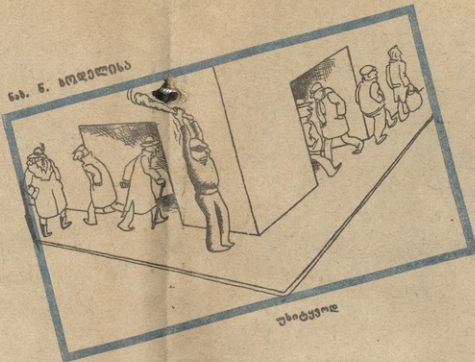
მართლმანა კაცმა ბარი გადააგდო და ბარიგობას მოკიდა ხელი!

საბჭოთავლოს
მომხმელთი
ბიბლიოთეკა

უპატივობა

ნახ. 5. სიღმრთისა

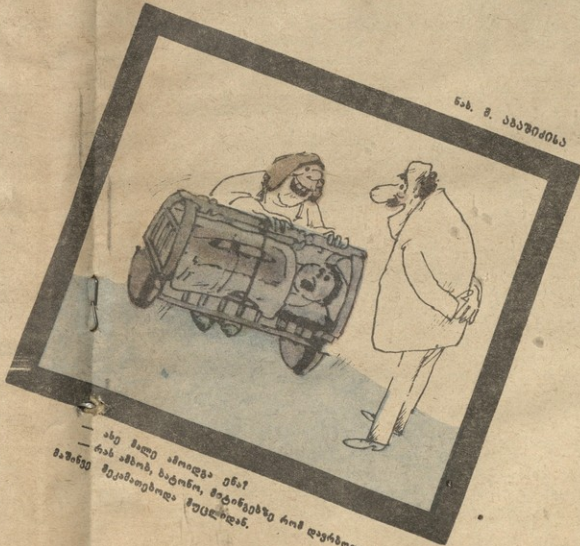

უპატივობა

უპატივობა

საქართველო

ნახ. 2. აპატივისა

უპატივობა

— დავუბრუნებ ხოლმე
— არა, კარგი, ხეობისათვის მივცემ.

— ახე მათი ამოღება თნა
— რას ამბობ, ხატონო, მტრინებზე რომ დავრბოდა,
მაშინვე შეკამათებოდა ზუსტად.

ჯიხური ჯიხური...

ნახ. ზ. შორაძე

— რა გინდა, ძმაო, არ გაშიძარცვიხარ, არ გაშიღიანძ-
ლიხარ, არ მომიკლავხარ, კიდევ ფულსა მოხვ?

ყველაფერი გაჯახირდა..
გაჯიხურდა საქართველო..
საითაც კი გაიხედავ: —
ჯიხური!..
ჯიხური!..
ჯიხური!..
ვაჭრობენ!..
ჩაჩობენ!..
გვახრჩობენ!..
ღრუბელმა ცისკარი მიხურა!..

რა ლამაზი ცა მეხურა!
მიწა რა ლამაზად ჩანდა!
ყველაფერი დამებურა!..
ყველაფერი გადაგვარდა!..
სადღაა ნახტომი ვეფხვური?!
სადღაა ნახტომი ჯიხვური?!
არის ჩალიჩი და ფაფხური!..
ჯიხური!..

ჯიხური!..
ჯიხური!..
...სული გადამესისხლება, —
ღღე ისე...
აფთარივით მიყურებს!..
ყველაფერი მეზიზღება!..
თუ ძმა ხარ, კარები მიხურე!..

თეიმურაზ აბულაძე

გაჩვიებული წამსმენი მკვლარე ითქმის

ეს კაცი ყველას ღიფს ახსამს,
„მე წმინდა ვარო!“ — სულ ხუნეშის,
მიწას რომ უტეხ არ მოსწყდეს,
თურმე ჭა უღევს უბეშის!..

— : — : —

მრავალ იარაღს იგონებენ,
ზოგი აღრიცხული არც კია,
ყველაზე საშიში იარაღი
მცირეკალიბრიათი კაცია!

მთელ ღღეს წვიმს,
ავდარი აღარ გვინდა,
შმორი შეერია სივრცეს!..
როგორც ცუდი ამინდი
იქცევა კარგ ამინდად,
ნეტავ, ცუდი კაცი
კარგ კაცად იქცეს!

ნოდარ შაყანაძე

მეგობარი ცხვარი

მეგობარი, ერთ მოხუხზე წყაროსთან, დიდხანს იცადა მშვიდრმა მგელმა. ვისაც ამ ცივი და ცის ნამივით ანკარა წყლის გემო ერთხელ მაინც ჰქონდა გასინჯული, წყურვილის მოსაკლავად უთუოდ აქეთ გამოსწევდა. მგელმა ეს კარგად იცოდა და ითმენდა. ბოლოს, როგორც იქნა, გამოჩნდა. მგელმა რამდენიმეჯერ დახუჭა და გაახილა თვალები, — ხომ არ მეშლებათ?! სოფლის მხრიდან მისკენ წელი, თვითდაჭერებული ნაბიჯით მოდიოდა ყელმოღერებული მსუქანი ცხვარი.

— ეუპ, ცხვარიც ამას ჰქვია! — სიხარული ველარ დამალა მგელმა.

იგი დაწვა, თათებზე ჩამოლო თავი და გაბრწყინებული თვალებით უცქერდა ცხვარს.

— რა ბეწვი აქვს! ცოდო კია ამ მოვლილი ქურქის დაგლეჯა, მაგრამ რა ჩემი ბრაღია?! რომ არ შეგვაპო, სხვა შეგვაძის.. კარგი მოზრდილი კი არის, რამდენიმე დღეს შეეფა. ხვალ ჩემს ლეკვებსაც მოვიყვან და გემრიელად მოვუღებთ...

ამ ლეკვებში გართულს ცხვარი თითქმის დაგა. მგლისთვის ყურადღება არ მიუქცევია და დაეწეა სვენებ-სვენებით.

„დიდი თავხელი ვინმე ჩანს არაფრად ძაღუებს მგას ვუჩვენებ სეირს!“ — განიხსნდა მგელი და შეეუფო: — შე უნამუსო, როგორ ბედავ, რომ მაგ ტურტლანი დრუნჩით წყალს მიმღრევე?! ცხვარმა დამცინავად შეხედა მგელს.

— შე უტვინო, რატომ არ გინდა შეიგნო, რომ შენ დრო წაივია, ასეთ ბრაღდებებს ახლა მე ვუყენებ სვენებს! მგელი ცხვრის ნათქვამის შინაარსს არ ჩაჰკვირვებია, მას უბრალოდ სიტყვის შებრუნება არ მოეწონა. მან ზისაგან კბილები გააკრაკუნა და ცხვრის შესაბამისად ლად მოემზადა. მაგრამ ცხვარმა დაასწრო, პირი ახლო და მგელი სულმოუთქმელად გადასანსლა..

რა იცოდა საბრალო მგელმა, რომ ცხვრის ქერქში მასზე დიდი მგელი იყო გახვეული..

მიხეილ შუბითიძე

(საშინაო დავალება)

საიკითხათ, გასოყავით მოკვლეაული უსიტხვებანი, რომლებსაც ამჟამად აღბარავითარი აზრი აღარ მოეპითხებათ. გაუსვით მათ ერთი ხაზი. ხმარებაში უმონახულთ გაუსვით ორი ხაზი:

ხლაფორთი პენსიხათვის; რიგში დგომა; უფროსის ყვირილი; ზემოდან დავარეკინე! დაწურული ხიზილადა; იატაკვეშა მილიონერი; იაფი, მაგრამ ვვარიათი კოსტიუმი; შე — ხელმძღვანელი ვარ, შენ — ბრიყვი ვინ არის ბოლო? ობიექტური მიდგომა; კომპეტენტური სპეციალისტი; სსკის უფროსი, რომელიც ზრუნავს ხალხზე; პატარა, მაგრამ მხიარული ქორწილი; არ ვახცეთ ხულზე ორ კილოზე მეტი ოქროს ქორწილი; ჩეურნეობას მუშები აღარ ეხაქიროება! ოპერატიული პასუხი გერაღზე; მადლობა კრიტიკისათვის! შეცნეირება; თა დოქტორი მონაწილეობს მოსავლის აღებაში! უკაცრავად, რას არიგებენ? უნავერმაღის ლატაკი დირექტორი; ხელმძღვანელის ნათესავი მკაცრად დასაჯეს; ხუთწუთიანი თათბირი გრძელდებოდა

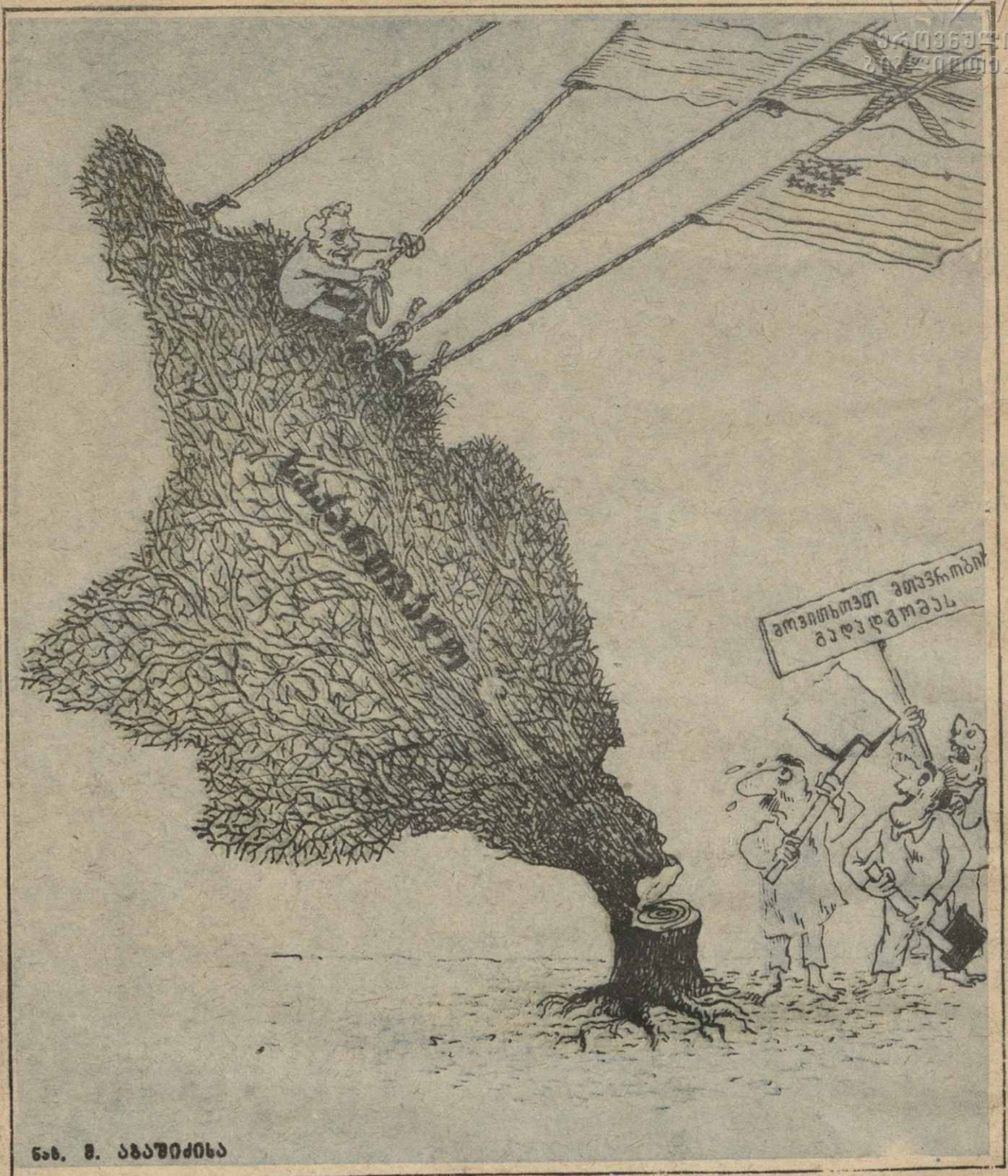
ხუთ წუთს; ავტობუსი მოვიდა გრაფიკის მიხედვით; აბსოლუტურად პათიოსანი სახლმშობელი; ნებაყოფლობითი დაზღვევა; ძლივს გავეშანენ; წაქციულს არ სცემენ; პროტექციით მოეწყო; რახაც დათესავ, იმას მოიმკი გაპარხეს და ოდესკოლონიც სხურებს; მამა-ბიძები არ ჰყავდა და მაინც სწრაფად ჩაუსხვეს ოქროს კბილი; სამსახურიდან გაიქურწა; კოლექტივი მუდამ მართალია; ვინ დაუტერს ჩვენს კოლექტივში მხარს დირექტორს, მართალი თუ არაა; სამშენებლო მახალა დათვლილია; კარგი მუშაკია, პრემია კი არ არგუნეს; კალმით ნაწერს ნაქაბით ვერ წაშლი უჩვეულო სიუეტმა რედაქტორი ვერ შეაცბუნა; შვილი ინსტიტუტში მოაწყო; ასპირანტურა ჩააწყო...

შეაფხეთ ეს უსიტხვებანი მსგავსი გამოვლათქმავით, რომელთაგან ზოგი დიდი ხანია გაპრა, ზოგი კი დღემდე უმონარიათი ჩვენს მატყველავას.

რ. კენაელი
(ქ. შინსკი)

მადგეცადა?

საბჭოთაო
საბჭოთაო

ნახ. შ. აბაშიძისა

ქურონალი „ნინაგზი“, № 3 (1877). თებერვალი. გამოდის 1923 წლის ივნისიდან.

მთავარი რედაქტორი ზაურ ზოლმეძაძე. სარედაქციო კოლეგია: მურთოზ აბაშიძე, ქაბუ აშიაგაძე, ნოსო ნარაია, რევაზ თვინაძე, ჯემალ ლიღუა (მხატვარ-რედაქტორი), ვიკო ლომიძე, ნოდარ მაღალია, რევაზ მუსხელიძე, ვიკო პეტრიაშვილი, ალექსანდრე ხაჩიკიანი, ბენედიქტოზ ხაჩიკიანი (მთავარი რედაქტორის მოადგილე, გენერალური დირექტორი), მიხეილ ქვლივიძე, ლეონი ხაჩიკიანი, თამარ წავჭავაძე, ალექსი ჭავჭავაძე. ტექნიკური რედაქტორი ვიკო ლიღუა. გადაეცა ასაწყობად 22. 02. 93 წ., ხელმოწერილია დასაბეჭდად 21. 06. 93 წ., ქაღალდის ზომა 60x90¹/₈, ფიზიკური ნაბეჭდი ფურცელი 1, სააღრიცხვო-საგამომცემლო თაბახი 1, საქართველოს ეურნალ-გაზეთების გამომცემლობა „საშრობლოს“ სტამბა. შეკვ. № 289. ტირაჟი 21.400. ქურონალი გამოდის თვეში ორჯერ. ეურნალი რეგისტრირებულია საქართველოს რესპუბლიკის იუსტიციის სამინისტროში. რეგისტრაციის № 0606. რედაქციის მისამართი: 380008, თბილისი-8, რუსთაველის პრ. № 42. საკონტაქტო ტელეფონები: 93-49-32, 99-76-69. ინდექსი 76187.